

A RIQUEZA DA DIVERSIDADE

A historia dos conceptos que guiaron os dereitos das persoas con discapacidade foi virando de modelos asistenciais ata unha concepción social da discapacidade que ten o seu paradigma instalado na idea dos dereitos humanos e da diversidade como elemento enriquecedor do conxunto da sociedade.

Como todas as minorías as persoas con discapacidade vense na obriga de defenderse nun contorno hostil, que non está deseñado para todos; no perpetuo perigo de verse marxinados e finalmente esquecidos.

O Galego, a nosa lingua, pode ter moitas similitudes coa discapacidade. Durante moitos séculos, as persoas con discapacidade eramos consideradas “inválidas” e socialmente “inútiles”. Coma nós, a nosa lingua, tivo que soportar durante décadas a marxinación no contorno, como se non fora quen de participar nas actividades comunitarias, na vida pública. Coma se fose algo do que avergoñarse.

As persoas con discapacidade, ao igual co galego, necesitamos un conxunto de medidas de discriminación positiva, para que podamos desenvolvernos no mundo en condicións de igualdade real. O mundo do Século XXI non está deseñado para que as minorías, calquera delas, étnicas, lingüísticas, ou por razón de discapacidade, sexan varridas pola globalización e a estandarización.

Para nós xa non é obxecto de debate que as persoas con discapacidade sexamos un elemento enriquecedor da sociedade, máis aínda unha sociedade que menosprece ou abandone o seu potencial está a perder unha parte de si mesma, da súa diversidade. A normalización da diversidade é o obxectivo primordial que se debe perseguir.

O galego é o que nos une, o que nos dá entidade propia, e á vez o que nos diferencia e co que contribuímos á diversidade. Demasiado fráxil e importante para que non loitemos todos por el.

Anxo Queiruga
Presidente de COGAMI

DO GALEGO